

Ho-Či-Minhova pol za vojake zelo naporna

Po tej poti prihaja v Južni Vietnam še vedno povprečno okoli 5.000 rdečih vojakov na mesec. Večina pa je ob prihodu v Južni Vietnam za boj komaj sposobna.

SAIGON, J. Viet. — Pri ujetnikih in tekom vojaških operacij proti rdečim je bila zaplenjena velika množina dokumentov, ki kažejo, da je velika večina rdečih vojakov, ki pridejo po Ho-Či-Minhovi poti v Južni Vietnam, ob prihodu tja nesposobna za boj. Okoli polovice je bolnih na malariji, 12% ima vnetih jena, 10% je bolnih na črevesju, 10% pa je ranjenih. To se pravi, da je za boj sposobnih le eno četrtino.

Morda so gornje številke malo pretirane, v glavnem pa kažejo, zakaj potrebujejo čete iz Severnega Vietnama v Južnega toliko časa, predno posežejo v boj. Vojski niso potrebni le temeljitega počitka, ampak tudi zdravljenja in seznanitve z ozemljem. Vse te težave ne vplivajo kaj prida na njihovo moralo. Poveljnik marinskega zbora ZDA gen. Green je zadnjič dejal, da so rdeči odjele v vztrajni borci, ki ne poznajo bega. Pohvalil je tudi njihovo orožje, ki je po večini kitajski izdelek po ruskih vzorcih.

Severnovietnamske čete vozijo s tovornjaki po Ho-Či-Minhovi poti tako daleč, kot le gre, še le potem nadaljujejo pot peš in se zbera na naprej določenih območjih, kjer se spopadajo in pripravijo na bojne akcije. Komunistično vodstvo še vedno vodi boj z velikimi enotami, z bataljoni, polki in celotnimi divizijami v upanju, da bo izvajalo kako večjo zmago. Ameriški vojaški vodniki napovedujejo, da bodo rdeči prešli nazaj k operacijam z manjšimi oddelki, ki so gibljivejši in se lažje izmaknejo sovražnikovim zankam in klesčam.

Dezertiranje še zmeraj cvete med saigonskimi četami

SAIGON, J. Viet. — Cenijo, da je v prvih 6 mesecih dezertiralo od saigonskih čet kakih 67.000 vojakov. Ako bo šlo tako naprej, jih bo na koncu leta že 134.000 ali skoraj 20% saigonske armade, ki šteje kakih 700.000 mož.

Saigonska vlada je sedaj vpletala strožje kazni za dezertiranje, obenem je pa vojakom zboljšala hrano in plačo. Dezertirji seveda ne bežijo k partizanom, skušajo doseči svoje družine in se skriti v domačih vaseh. To jim pa veliko ne pomaga, kajti terenci jih kmalu staknejo in uvrstijo v svoje čete. Dezertirji pridejo torej z dežja pod kap. Ako jih vkljub temu dezertira tako visok odstotek, je to samo dokaz, kako obupno slaba mora biti disciplina v saigonski armadi.

Vremenski prerok pravi:

Večinoma jasno in soparno. Najvišja temperatura 86.

Novi grobovi

John Fertak
V sredo zjutraj je nenadoma doma umrl John Fertak z 27151 Lakeshore Blvd. Družina je poprej živela na Norwood Rd. Star je bil 80 let in rojen v Prekmurju, od koder je prišel pred 53 leti. Delal je dolgo let v American Steel and Wire Co. do njegove upokojitve pred 16 leti. Tukaj zapuša ženo Anno, roj. Svetec, sina Johna E., hčer Ann Skolar, dva vnuka, dva pravnuka in sestro Roso Fertak. Umrla sta hči Helen in sestra Mary Lunder. Bil je član Društva Naprej št. 5 SNPJ. Društva Slovan št. 3 SDZ in Camp 293 WOW. Pogreb bo v soboto ob devetih dopoldne iz Zakraskovega pogrebnege zavoda v cerkev sv. Vida ob 9:30, nato na pokopališče Kalvarija. Truplo bo položeno na mrtvaški oder danes popoldne ob petih.

Thomas Jereb
Včeraj je nenadoma umrl Thomas Jereb s 7508 Myron Ave., star 64 let, rojen v Waukeganu, Ill. Delal je pri General Motors Co. in je bil veteran prve svetovne vojne (U. S. Navy). Tukaj zapuša ženo Anno, hčer Anno Mae Yanchar, brata Franka in Charlesa, sestre Mamie Gubanc in Alviro Doran, sestri Josephina Krasovec in Julia Oblak sta umrli. Pogreb bo v soboto ob 11:30 dopoldne iz Zakraskovega pogrebnege zavoda v cerkev sv. Vida opoldne, nato na pokopališče Kalvarija. Truplo bo položeno na mrtvaški oder nocoj ob sedmih. Pokojni je bil član Clairwood št. 40 SDZ.

Carl R. Smith
Včeraj je umrl v Veteranski bolnišnici Carl R. Smith s 1055 Addison Rd., star 64 let. Tukaj zapuša ženo Bertho, roj. Micklich. Truplo bo na mrtvaškem odru nocoj in jutri, v sobota pa bo prepeljano v Baltimore, Md., za pokop.

Joseph Turk
Včeraj je umrl tekom spanja 55 let stari Joseph Turk s 23200 Vera St., Warrensville Hts., rojen v nekdanjem Randallu, O., sin pok. Johna in Alojzije, ena prvih slovenskih družin v Randallu. Zaposlen je bil kot strojevodja pri Erie - Lackawana R.R. Ko ga je šla včeraj žena klicati, da bi odšel na delo, ga je našla mrtvega. Zapustil je ženo Mary, roj. Sukovic, sina Roberta J., vnukinjo Cynthia, brata Johna, sestro Louiso Ep-

Vietnamski komunisti o ameriškem orožju

Priznavajo, da je ameriško orožje boljše od njihovega, zelo kritični pa so o ameriškem moštvu.

TOKIO, Jap. — Semkaj je prišla zadnja številka vietnamskega uradnega lista Nhan Dan v Hanoi, ki v uvodniku dosti objektivno poroča o kakovosti ameriških vojnih sil.

Uvodnik prizna, da je ameriško orožje odlično in da ga partizansko ne dosega. To je zasluha razvite ameriške industrije in naprednega prometa, ki lahko hitro spravlja velike količine vojnega materiala na posamezne fronte. Zato pa uvodnik najde vse polno napak na ameriških oficirjih in vojaki. O oficirjih trdi, da niso sposobni, da hitro zgubijo glavo, da v zmešanosti vsak trenutek menjajo taktiko in strategijo. O vojaki pa trdi, da niso odporni, zato pa so strahopetni, da se ne morejo privaditi ne na teren ne na podnebje, da hudo pogrešajo ameriško udobno življenje, da se ne odlikujejo z bojevitostjo itd. Ameriške čete se dalje zavedajo, da se vojskujejo na tuji zemlji, ker jih vsi domačini sovražijo, da so povsod obdani od terencev in partizanov, in da nikoli ne vedo, odkod bodo prišli strelji ali bombe ali granate. To vse mora seveda demoralizirati vsakega ameriškega vojaka.

Uvodnik seveda hudo kadi komunistični strategiji in taktiki in visoki kvaliteti rdečih vojakov. Komunistično vodstvo ima dobro strategijo in taktiko, postavlja čete na prave položaje, kadar se je treba spopasti, dobro pozna zemljo in domačine, je navajeno na podnebje, pozna vsako ped domače zemlje, se vojskuje doma in veruje, da se bori za sveto stvar.

Proti vsem tem prednostim pa niti moderno ameriško orožje ne pomeni veliko, zato bo pa Amerika tudi premagana v Vietnamu se tolažijo rdeči.

ley in druge sorodnike. Bil je član SNPJ št. 93. Pogreb bo iz Ferfolia pogreb. zavoda v soboto ob 11:30, v cerkev Sv. Jude na Richmond Rd. ob 12.30, nato na Kalvarijo.

Joseph Pavlick
Preteklo nedeljo je umrl na svojem domu na 476 E. 222 St. 66 let stari, v Johnstownu, Pa., rojeni Joseph Pavlick, brat Wil-

Letalska nesreča v Sloveniji: 90 mrtvih

LONDON, Vel. Brit. — Tu je bilo objavljeno, da se je v Jugoslaviji v bližini avstrijske meje ponesrečilo potniško letalo, ki je vozilo angleške izletnike. Pri tem je bilo 90 oseb mrtvih.

V pisarni R. Kennedyja dela 80 uslužbencev

WASHINGTON, D.C. — Nasprotniki senatorja Roberta Kennedyja so izvrtali, da je v Kennedyjevem uradu v senatu kar 80 uslužbencev. Treba je pa takoj dodati, da niso vsi stalni, precej jih je zaposlenih sezonsko, nekaj pa tudi samo za poletne mesece. Vpoštovati pa je treba, da vsak senator dobi za svojo pisarno v senatu le pavšalno vsoto, ki je primerna velikosti njegove države. Število uslužbencev pa odreja sam.

Čim več jih ima, tem manj jim more plačati, ako ne primakne k stroškom iz svojega žepa. Gornje število Kennedyjevih uslužbencev ne obremenjuje preko mere, torej senatnega proračuna, pove pa, da je senator izredno agilni. Saj imajo drugi senatorji veliko manj uslužbencev, na primer Robertov brat samo 27, senator Dirksen 45, podpredsednik Humphrey le 34, itd. Seveda morajo senatorji velikokrat zaposliti ljudi, ki bi drugače ostali brez služluži. Kar je torej v službi na Kapitolu, ni zmeraj popolnoma zaposleno.

Goldwater že začel prorokovati

WASHINGTON, D.C. — Bivši republikanski kandidat za predsednika in senator Goldwater je že začel prorokovati. Pravi, da je nekaj dobrih znakov, da demokratije ne bodo zmagali pri predsedniških volitvah leta 1968, ker Johnson dela preveč političnih napak.

Republikanci torej lahko mislijo na zmago. Lahko pa tudi upajo, ako bodo postavili pravega kandidata. Ta bi pa bil po Goldwaterjevem mnenju seveda — Nixon!

liama, Johna in pok. Franka. Njegovo truplo so odkrili šele včeraj. Pogreb bo v soboto iz Grdinovega pogreb. zavoda na Lake Shore Blvd. ob 8.45, v cerkev sv. Kristine ob 9.30, nato na Kalvarijo.

DE GAULLE: AMERIKANCI MORAJO ITI IZ VIETNAMA

Gen. De Gaulle je pred kakimi 60.000 ljudmi v stadionu glavnega mesta Kambodže, kjer je od torka na uradnem obisku, dejal, da morajo ameriške čete iz Vietnama, predno bo mogoče urediti vietnamski spor.

PHNOM PENH, Kamb. — Predsednik Charles de Gaulle je prišel v terek sem na uradni obisk in razgovore s princem Sihanukom. Od tu bo poletel na francosko preiskovalnišče atomskega orožja na Pacifiku, pa so bo preko otoka Gvadalupe v Srednji Ameriki vrnil domov. Odkar je pretekli teden odšel na pot, so napovedovali, da bo imel v Kambodži važen govor o Vietnamu. Tako je danes spregovoril tu množici, zbrani v stadionu. Poudaril je, da je možno končanje vojne v Južnem Vietnamu le na temelju ženevskega dogovora iz leta 1954, da vojaške odločitve ni mogoče doseči, pa naj vojna traja še tako dolgo, in da končnega miru ne bo mogoče skleniti, dokler ne bodo ameriške čete Vietnama zapustile.

Gen. De Gaulle ni nič povedal, kdaj morajo ameriške čete Južni Vietnam zapustiti, vsekakor pa v "primernem in določenem času". Verjetno torej šele tedaj, ko bi bilo premirje že sklenjeno. Vietnam naj bi v smislu ženevskega dogovora postal nevtralen, njegovemu prebivalstvu pa naj bi bilo dana možnost, da samo odloči o svojem načinu vlade in vseh ostalih notranjih vprašanjih. Države, ki so podpisale ženevski dogovor, naj bi bile glavni faktor pri sklepanju premirja in naj bi jamčile tudi za neodvisnost in nevtralnost držav nekdanje Indokine. De Gaulle je hvalil Sihanuka in njegovo "nevtralnost", nič pa ni povedal, kaj misli o Severnem Vietnamu in njegovi "nevtralnosti".

Predstavnik Severnega Vietnama je prinesel De Gaulleu pozdrave predsednika Severnega Vietnama Ho Či Minha in mu obrazložil njegovo stališče v pogledu končanja vojne v Vietnamu.

De Gaullov tiskovni tajnik je bil vprašan, kaj misli o predlogu ameriškega senatorja Mansfielda, da naj bi se De Gaulle na povratku domov sestal na otoku Gvadalupe s predsednikom ZDA Johnsonom. Odgovoril je, da ni načrtov za tak sestanek.

Najdaljši most v ZDA

SALT LAKE CITY, Utah. — Najdaljši železniški most v naši deželi je 12 milj dolgi železniški most preko Great Salt Lake v Utahu.

Amerika zmore vse, kar potrebuje za obrambo

WASHINGTON, D.C. — Državni tajnik Dean Rusk je pred senatnim odborom za pripravljenost odgovarjal na vprašanja senatorjev o položaju ameriške zunanje politike in o morebitnih preštevilih in preobsežnih obveznostih v okviru mednarodnih pogodb in v okviru Združenih narodov.

Državni tajnik je senatorje najprej opozoril, da ne smemo vprašanje vojne in miru presojati s stališča "kaj mi zmoremo in kaj ne", pa nato poudaril, da naša dežela zmora vse, kar je potrebno za njeno varnost. Zanikal je trditve, da Združene države v Vietnamu ne iščejo vojaške odločitve in zavrnili odločno namigavanja, da vodi ameriško zunanjo politiko CIA (Osrednja obveščevalna služba).

Anglija bo zmanjšala svoje oborožene sile

WASHINGTON, D.C. — V vladnih krogih tu so prepričani, da bo Velika Britanija zmanjšala svoje oborožene sile za okoli 100.000 mož, kar je vzdrževanje teh na sedanji višini 400.000 mož za njo prehodno breme. London je odklonil ameriški predlog, naj bi Velika Britanija poslala nekaj svojih čet v Južni Vietnam ali na Tajsko, ko so te postale proste, v Maleziji, kjer so doslej to branile pred Indonezijo.

Večji del teh čet se bo vrnil domov, zmanjšano pa bo tudi število moštva "Renske armade", ki pomaga v okviru NATO čuvati zahodno Evropo. Velika Britanija bi sicer še vedno ostala rada "velika sila", pa spoznava, da si tega ne more več privoščiti.

Antisemitizma je še dosti na svetu

NEW YORK, N.Y. — Tako je trdil predsednik Ameriške judovske organizacije na letni konvenciji v New Yorku in pripovedoval, kako sovražniki Judov skrunijo sinagoge, pokopališča, judovske dobrodelne ustanove itd. To se dogaja v vseh deželah, žal tudi Amerika ne dela izjeme, za kar skrbijo razne zagrizene desničarske organizacije kot Ku Klux Klan, brezarji itd.

Zadnje čase je celo prišlo v navado, da judovske zvezde prepleljajo s kljukastimi križi. To se dogaja posebno v Nemčiji in zahodni Evropi. Sumljiv znak antisemitizma je tudi v tem, da nekateri zagrizenci vneta širijo med ameriški črnci. Zakenkrat pa pri tem odvrtnem poslu nimajo dosti uspeha.

Iz Clevelanda in okolice

Urad bo zaprt — Urad Ameriške Domovine bo jutri popoldne od dveh dalje pa do torka zjutraj ob osmih zaprt. Prihodnja številka AD bo izšla v torek, 6. septembra. Vsem rojakom in rojakinjam voščimo, da bi v zadovoljstvu praznovali Delavski dan!

Vožnja na piknik — Kdor bi šel rad na piknik Društva SPB v Clevelandu na Slovenko pristavo prihodnje nedelje, 4. septembra, pa nima prevoznega sredstva, naj kliče EN 1-5926. V nedeljo od 1. do 3. po poldne bodo vozili na Slov. pristavo avtomobili izpred Baragovega doma na St. Clair Ave.

Zažusnica — Jutri ob osmih bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Mary Grdina ob 1. obletnici njene smrti.

Osem novih šol — Prihodnji teden bosta odprti v Clevelandu dve novi šoli, ena osnovna in ena srednja, kasneje skozi leto bodo odprli še 6 novih šol. V šole se je predvidoma vpisalo v Clevelandu okoli 154.400 šolarjev, okoli 1.500 več kot lani. Ker je v javnih šolskih poslopih premalo učilnic, so jih 50 najeli v katoliških šolah, kjer je število učencev padlo. V šolskem sistemu je preko 5.600 učnih moči, od tega 900 novih, od katerih je par sto takih, ki nimajo redne učiteljske izobrazbe, ker takih pač ni bilo mogoče dobiti.

Dve pridobitvi muzeja — Clevelandski muzej, ki praznuje letos 50-letnico obstoja, je dobil v zadnjem času dve novi umetnini: sliko znanega španskega slikarja Goya "Infant Don Luis de Borbon" in kip Bude, izdelan v 8. stoletju neke v Severni Indiji ali Kašmirju. Ti dve novi dragocenosti sta med 160 novimi deli, ki jih je muzej nabavil v zadnjih dveh letih.

Osemdeset let je dopolnila — Včeraj je dopolnila 80 let poznana in spoštovana pionirka Mrs. Mary Romich-Shally z 18401 Edgerton Rd. V Ameriko je prišla pred 59 leti iz Botajne vasi nad Vrhniko. Slavljenka je drugič vdova, je še kar pri dobrem zdravju in uživa tiho veselje ob svoji družini in svojem lepem vrtu. Mrs. Mary Romich za 80-letnico skrene čestitke in polno lepih želja, predvsem pa trdnega zdravja!

Pogreb — Pok. Helen Germek bodo odpeljali iz Grdinovega pogreb. zavoda jutri zjutraj ob 8.15 v Bessemer, Pa., kjer bo ob enajstih dopoldne pogrebna sv. maša v cerkvi sv. Antona, nato pa bodo truplo položili k večnemu počitku na tamkajšnjem pokopališču.

Savdski kralj Fejsal na političnih potovanjih

BEIRUT, Lib. — Kralj Fejsal je v glavnem v arabskem svetu že dosegel, kar je hotel: izbil je iz Naserjevih rok vodstvo arabskega sveta. Ni pa s tem rečeno, da ga že ima v svojih. Zato se potuje in prodaja svojo politiko. Sedaj je na primer na obisku v Ankari, potem bo pa šel na obisk k kralju Hasanu v Maroko, od tam pa obišče republiko Mali. Naser gleda z zavistjo kraljeva potovanja, pa jih ne more niti prepričljivo kritizirati. Zato prepušča ta nevhvaležen posel egiptovskemu časopisju.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 4-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece
Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 168 Thurs., Sept. 1, 1966

Zbližanje med Zahodno in Vzhodno Evropo edina pot k združitvi Nemčije

Od kar je Amerika pod predsednikom J. F. Kennedyjem v kubanski krizi jeseni 1962 pokazala Sovjetski zvezi, da je v skrajni sili pripravljena tvegati tudi atomsko vojno, kadar bi šlo za njene bitne koristi, je Moskva postala v mednarodni politiki umirnejša in vsakih toliko in toliko mesecev ne sproži več kake nove mednarodne krize. Tako je polagoma nastopila zlasti v Evropi pomiritev v obliki mirnega sožitja, ki je dobrodošla tako Zadodu kot Vzhodu. Oba sta prišla do prepričanja, da trenutno ne kaže poskušati spreminjati dejanskega stanja. Zahod sicer uradno tega stališča ne priznava, Vzhod pa kaže očitno, da je prav uradno priznanje obstoječega stanja njegov cilj.

Glavno vprašanje v Evropi je vprašanje nemških meja in nemškega zedinjenja. Obe strani se zavedata, da trenutno na rešitev tega vprašanja ni mogoče računati, tega se zavedajo tudi Nemci sami, pa morda prav zaradi tega toliko razpravljajo o njem.

Da bi pripravili pot k pomiritvi Evrope, k rešitvi nemškega vprašanja, ki povzroča strah pri nemških sosedih v vzhodni Evropi, so začeli v Parizu obnavljati stare vezi z vzhodno-evropskimi državami. Tako je zunanji minister Couve de Murville obiskal še Poljsko, Romunijo in Češko-slovaško, najavljena pa je že tudi njegova pot v Jugoslavijo. De Gaulle sam je potoval v juniju na Rusko, da bi na lastne oči presodil, kolikšne so možnosti za ustvaritev njegove Evrope "od Atlantika do Urala".

S timim soglasjem in nemara celo na nasvet Washingtona ubira pot v vzhodno Evropo tudi Italija, le da bolj previdno in brez velike zunanje bučnosti. Trudi se zlasti za dobre odnose s Poljsko in Jugoslavijo, gleda pa, če ne bi bilo mogoče doseči kaj takega tudi na Madžarskem.

Vsi ti obiski in pota dobre volje naj bi odstranili led, ki se nabral tekom mrzle vojne ob železni zavesi skozi sredo Evrope, in omogočili nove, tesnejše stike med svobodno, demokratično Evropo na eni strani in komunistično na drugi.

Uspeh teh naporov bo ostal omejen, dokler ne bo izgubilo nemško vprašanje svoje dosedanje ostrine. Zahodna Nemčija se še vedno ni odrekla "izgubljenim" pokrajinam na vzhodu in ne znanemu monakovskemu dogovoru, v katerem so zahodne sile priznale Hitlerjevi Nemčiji sudetski del Češkoslovaške republike. Begunci iz pokrajin, ki so pripadle ob koncu druge svetovne vojne Poljski, in sudetski Nemci vedno znova poudarjajo svojo zahtevo po "vrnitvi v domovino", četudi je jasno, da je tak up prazen. Razumljivo je, da pri takih nemških zahtevah Poljska in Češkoslovaška nasprotujeta vsakršni združitvi Nemčije, ker bi združena Nemčija lažje uveljavila svoje zahteve kot razdeljena. Prav te nemške zahteve potiskajo Poljake in Čeha vedno znova proti vzhodu, čeprav jih vsa preteklost in kultura vabita na zahod.

V Bonnu so spoznali, da golo vztrajanje na zahtevi po združitvi Nemčije ne bo privedlo do tega cilja, in so tudi začeli navezovati stike z državami v vzhodni Evropi. To naj bi odstranilo vsaj del napačnega tona do Nemčije. Pri tem bi se morda le pojavila kaka rešitev za nemško željo po združitvi.

V Parizu so prišli do prepričanja, da Sovjetska zveza in njeni evropski sateliti nečjejo nikake združene Nemčije, niti komunistične ne. Zahodna Nemčija je gospodarsko in vojaško že sedaj poleg Sovjetske zveze najmočnejša evropska država, združena bi po svoji moči daleč preseгла tako Francijo kot Veliko Britanijo. Zato ti dve ne kažejo nobenega veselja do nemške združitve, pa naj bi bila zedinjena Nemčija še tako demokratična država.

Sovjetska zveza naj bi bila prišla v zadnjih letih, tako vsaj trdijo v Parizu, do prepričanja, da je za njo sedanjí položaj v Nemčiji primernejši. Združena, demokratična Nemčija bi ji bila prenevarna že sama po sebi, kaj šele povezana z ostalo svobodno Evropo in Združenimi državami. Pa tudi komunistična združena Nemčija bi ji bila nevarna, ker bi postala ona središče za širitev komunizma v preostalo svobodno Evropo in bi se pri tem postopno razvila v tekmeča Moskve, kot se je to zgodilo s Kitajsko v Aziji.

Zahodna Nemčija služi danes Sovjetski zvezi za "bavbava", s katerim plaši Čeha in Poljake, če si preveč zaželijo proč od Moskve, v isti namen ji služi tudi v ostali Evropi, ki še vedno ni pozabila na dve svetovni vojni, zlasti ne na zadnjo in na to, kar so nacistični zavojevalci počeli po zasedenih deželah.

Nezaupanje do Nemčije, ki ga je znala sovjetska in ostala komunistična propaganda tako odlično izrabiti in izgraditi, je glavna ovira pri reševanju nemškega vprašanja in pomiritvi Evrope. Tega nezaupanja ne morejo odstraniti prijazne besede in ljubeznive politične izjave iz Bonna, potrebna so dejanja, dve najučinkovitejši bi bili brez dvoma:

priznanje meje na Odri in Nisi ter odpoved monakovskemu dogovoru.

Zdi se, da je edina pot k nemški združitvi pot ustvarjanja boljših odnosov, pot boljšega razumevanja in medsebojnega zaupanja med Zahodom in Vzhodom Evrope, pot k Združenim Evropi.

Milwaški zapiski

MILWAUKEE, Wis. — Delavski dan bo kmalu tukaj. S tem dnevom nekako zaključimo leto. Šola se začenja, društveno življenje se začne oživljati. To je pa vse znamenje, da se bliže jesen in sveda nova doba dela.

Na Delavski dan vsako leto fara sv. Janeza priredi romanje na Holy Hill, Wisconsin. To romanje se vrši že okoli 40 let. To je pravo slovensko romanje. Pred leti so se romanja udeleževali tudi druge slovenske farske tako v West Allisu, kakor tudi v Sheboyganu. Sedaj breme leži več ali manj na fari sv. Janeza. Za to romanje je župnik najel poseben avtobus, ki bo peljal izpred cerkve sv. Janeza po osmi uri jutraj. Avtobus bo stal pred dvorano, ki sedaj služi za cerkev. Tam se naj tudi ljudje zberejo pravočasno, da ne bo kdo ostal zadaj. Vožnja tja in nazaj stane le 2 dolarja. Precej ljudi se je že prijavilo, vendar je še nekaj sedežev na razpolago. Če bi se kdo hotel prisestiti, naj se prijavi ali po telefonu ali po nedeljskih sv. mašah v zakristiji.

Pobožnost na Sv. Gori se bodo začele ob enajstih dopoldne. Najprej bo tih sv. maša, med katero bo pel starejši pevski zbor slovenske cerkvene pesmi. Po sv. maši bo kratka pridiga in nato pete litanije Matere božje z blagoslovom. Popoldne ob pol dveh bo križev pot v spodnji cerkvi. S tem bo pobožnost romanja zaključena. Po romarski pobožnosti se počasi ljudje odpravijo domov. Tako bo ob pol štirih lahko že vsakdo doma.

Na to romanje so vabljeni vsi Slovenci v Milwaukeeju in okolici, kakor tudi v Sheboyganu in okolici. Pokažimo, da smo še tukaj in da nas majhne težave ne ustrašijo, da ne bi pokazali, kaj zmoremo!

Organist pri Sv. Janezu, g. Ernest Majhenich, je bil operiran na kili. Nahajal se je v bolnici celih 14 dni. Sedaj je že doma in bo ostal doma še nekaj dni. Če bi ga kdo hotel pogledati, naj to stori, se mu bo dobro zdelo.

Zadnje nedeljo sem imel pri-liko srečati ljubljanskega nadškofa dr. Jožeta Pogačnika. Srečala sva se v Lemontu, kjer se je nahajal nekaj dni. V nedeljo ob enajstih dopoldne je imel sv. mašo pri lurski votlini. Kljub kratkoročnemu obvestilu se je zbralo ogromno ljudi. Prišli so iz Chicaga, Joliet in okolice. Prišli so ljudje celo iz Milwaukeeja, kar je gotovo zelo hvalevredno. Nadškofa so vsi prisrčno pozdravili in mu izrekli dobrodošlico v novi domovini. Med sv. mašo je prevzvišeni imel krassen govor o božjem ljudstvu. Po sv. maši je bilo kosilo v romarskem domu. Obednica je bila nabitopolna. Po kosilu se je prevzvišeni z vsakim posebej osebno razgovarjal. Vsakdo je prišel na vrsto. Bilo je zares prisrčno. Tu smo videli vdanost vernega ljudstva svojim duhovnim pastirjem, pa naj bo to doma v Sloveniji ali v tujini. Marsikoga je prevzvišeni osebno poznal še iz časa pred drugo svetovno vojno. Tu je celo srečal nekaj svojih sošolcev, ki so ga z veseljem pozdravili kot študentje. Prevzvišeni, ki je prišel v spremstvu župnika č. g. Darka Slapšaka, je vsakemu podaril sveto podobico v spomin. Tega srečanja ljudje ne bodo tako hitro pozabili.

Prevzvišeni je prišel v Združene države na povabilo marquetteškega škofa Noa na Baragovo proslavo, ki se vrši vsako leto približno ob tem času. Pla-

čal mu je tudi vožnjo. Prevzvišeni se je povabilu odzval in tako ga imamo tukaj v svoji sredi. Samo eno lahko rečemo: Prevzvišeni, dobrodošli in vse dobro med nami v naši deželi!

Po Baragovem dnevu, ki bo letos 4. septembra v Ironwoodu, Mich., se bo prevzvišeni podal v San Francisco. Zadnje dni svojega bivanja v Ameriki bo preživel v Clevelandu in dne 5. oktobra bo odpotoval nazaj v domovino. Upajmo, da bo odnesel o nas dobre vtise in da bo videl, da nismo taki razbojniki, kakor nas nekateri hočejo predstaviti.

Zadnji teden sem poročal, da moštva niso mogla nastopiti zaradi dežja, mislim pri triglavskem pikniku. To sem jih slišal. Igra je bila in to še huda, le da je jaz nisem videl. Takole je, če nisi povsod zraven, pa se nekaj zgodi, kar je omembe vredno in jaz tega nisem storil. Je pač Bog pomagaj. Povsod pa tudi ne more biti. Zmagal je menda Milwaukee. Med tolikim grmenjem, ki sem ga slišal, sem pozabil, kdo je zmagal. Pa sem zopet v zosu. Saj ni prvikat! Se bo še zgodilo.

Vabilo DSPB Cleveland

Cleveland, O. — Društvo slovenskih protikomunističnih borcev v Clevelandu pripravlja za prihodnjo nedeljo, 4. sept. t. l., popoldne svojo poletno družabno prireditev na Slovenski pristani. Lepo vabi vse svoje člane in prijatelje, naj pridejo z družinami na Pristavo, kjer bo dobro preskrbljeno za dobro voljo vseh. Prireditev bo v vsakem vremenu, ker je na razpolago dosti strehe. Na svidenje!

Odbor

Njujorškim Slovincem v razmislek

NEW YORK, N.Y. — Skorajda ne vem kako začeti s podajanjem tega dogodka, doživetega v naši slovenski srenji — sredi vrveža in hrupnosti vlemesta. Za našo slovensko skupnost je tak dogodek nekaj menda poredko doživetega, na splošno v našem mestu in tudi drugje pa je to nekaj vsakdanjega, običajnega in za ljudi nič opaznega — niti pretresljivega! Tak dogodek pa nam lahko tudi vzbudi čudovito pretresljivost in celo odkrije potrebnost male narodne skupnosti, kot je — naša njujorška slovenska fara.

Kmalu po prvi svetovni vojni — kot mnogi drugi Slovenci — se je v Ridgewoodu naselil tudi Rudolf Vajbel (Weible). Pred vojno je študiral gimnazijo, ki je ni dovršil. Na veselo in duhovito plat je bil nagnjen in zaradi neke študentske "pustolovščine" iz gimnazije vržen. Doma se je to marsikomu pripetilo — tudi v jugoslovanskih gimnazijah. Vojaščini pa se ni mogel izmuzniti. Ker se je že poprej nekaj vadil v zobotehnštvu, je vojno služil po vojaških ambulantah in zobnih ordinacijah. Kot mnogim Slovincem tedaj se tudi Vajblu ni dalo odslužiti jugoslovanskih vojaških rok, ki je sicer bil skrajšan, zato jo je popihal v Ameriko.

Tu je svoje začeto življenje nadaljeval. Ne vem, ali se je takoj lotil zakulisnega zobarstva. Od kar ga jaz poznam, je to delal, in mirno bi se upal trditi, da skoraj polovico ridgewoodskih Slovincem nosi v ustih umetne zobe, delo Vajbelnovo. "Zgubljeni" mož je tako tudi

dobro delal. V politiko se ni vti-kal. Rekel bi kot nekaj "dobri vojak Švejk" — se je ponorčeval iz vsega! V cerkev je poredko stopil. Zadnji Božič in tudi na Veliko noč pa je prišel na Osmo. Žena je menda že dve leti v bolnici za duševno obolele.

In tako je bil sam zgubljen. Bratovščina s kozarčkom ga je le hipno tolazila. In vem, prečesto je solze v razgovoru prelil, če si ga srečal in se ti je zaupal, česar je bil pri njem malokdo deležen.

Dne 12. avgusta so ga v bolnico odpeljali in naslednji dan je umrl. Tu pa se začenja tista prestresljivost, ki jo vsakdanjost prezre in požre — kot da se ni ničesar zgodilo! V velikem mestu se sploh o takih dogodkih nič ne govori, nič ne sliši. Nekaj mestnih uradnikov po nekaj besedi in nekaj številki zapíše. To je vsa obeležba tragičnega življenja, ki se je pravkar izteklo tu in nagnilo v Večno Neznatnost!

Vajblav slučaj pa se je zgodil v naši srenji. In zato se je velik govorilo in razpravljalo med našimi ljudmi, ki so vajeni o dogodkih na dolgo in široko govoriti. Vendar to govorjenje mrtvega Vajbla ni rešilo iz mrtvaške ledenice v Kings County Hospital, koder so ga imeli odbranega ali za skupen nepoznan grob ali za raztelesenje v kaki medicinski šoli, ker nihče se ni javil pripravljenega, da mu oskrbi krščanski in človeški pokop!

Pa se je zgodilo, da je neko do naših Slovincem v nedeljo, 21. avgusta, na obisku gospe Skrabe v bolnici ujel to tragično zgodbo. Vrnivši se domov, bilo je zvečer, je klical Slovence, ki bi utegnili več vedeti. Vendar povsod isto: vedenje vsega in ničesar!

Drugi dan šele je naš župnik Father Richard zvedel o tem tragičnem slučaju. Tisti, ki ga je poklical, mu je dogodek opisal in baje dejal: "Father, prosim Vas, če kot kristjan in kot Slovenec lahko kaj še napravite, da ga iz ledenice rešite in mu krščanski pokop oskrbite!"

Father Richard je tedaj rekel: "Vse bom naredil, kar je mogoče!"

Telefon je pel sem in tja iz njegove pisarne. Rešil je mrtvega Slovence iz ledenice in pripeljali so ga — lahko rečem v slovenski — Avenius Bus pogrebni zavod. Žena lastnika je namreč — hčerka, po domače Peršetove Ane iz Spodnjih Domžal. In tu je Father Richard dobil vso tisto pomoč, ki mu je bila potrebna. Lastnik je nudil brezplačno pogrebno žalo in daroval krsto. Na škofijskem pokopališču Kalvarija je dobil brezplačno pokopno mesto, ki je zdaj Vajblav grob. Plačati je moral samo odprtje groba in še to so delavci po krščansko napravili.

S trudom slovenskega župnika Fathra Richarda in z dobrosrčnostjo Aveniusa in Slavke Bus smo zbrani Slovenci v četrtek zvečer, 25. avgusta, ko je Father prišel molit, v njunem pogrebnem zavodu doživeli domačnost slovenskega pokopa. Še nikdar menda ni bilo toliko skromnega veličastja, tolike intimnosti ter tolikšne skupne povezanosti.

Ves dogodek je zdaj kot neko pričevanje, da vsa srčnost in notranja dobrota ter krščansko-človečanski čutenje še ni pokopano šest čevljev v materialnosti današnjega sveta in na splošno človekovega izživiljanja.

To nam priča kot ljudem in kot Slovincem nam je povedal, da je slovenska fara še zmeraj skrbnik za naše dobro, in da je slovenska pogrebna žala — kar naši ljudje malo upoštevajo — kraj domačnosti in potrdilo: da kri ni voda!

Tone Osovnik

Najčesča slepota za barve

BALTIMORE, Ma. — Nesposobnost razlikovanja med zelenimi in rdečimi toni barv iste jačine je najčesča vrsta barvne slepote.

Ivan Hribovšek: Pesem naj zapojem

Tine Debeljak nam je odkril, uredil in komentiral novega pesnika iz časa revolucije, ki bi verjetno brez njega ostal pozabljen. Tako nam je pred triindvajsetimi leti odkril Balantiča, mladega fanta, ki je zgorel v Grahovem in bil po svoji izrazni sili tako močan, da je njegovo zbirko Muzevo stebliko napovedala celo Državna založba Slovenije v Ljubljani. Zbirko naj bi uredil in komentiral Mitja Mejak. Če bi pesnik Ivan Hribovšek še živel, bi morda svoji zbirki dal drug naslov. Morda. Vendar je treba reči, da je naslov in razdelitev zbirke zelo posrečena in pesni razporejene tako, da dajo lepo sliko Hribovškove rasti.

Res je, kar je urednik Debeljak zapisal, da so Vrbe v prvem ciklu Zarku me božajo, začetniške. Vendar se mi zdi, da močna pointa na koncu Vrb močno dokazuje, da je pesem šibka samo v obliki. Hribovškov svet je svojiski svet (čeprav je včasih v zbirki verz, ki bi ga pripisal Balantiču. Recimo: Že davno utonili so kamni...), v njem je Hribovšek kmet in slikar. Moderni slikar:

Meni bodo vsak čas iztekle oči, nekaj bo padlo v blestečo vodo. Pol sonca se v listje zavija, streha je dvignila kvišku glavo.

Ves prvi cikel je dejansko slikanje. Kratke močne črte, nad katerimi visi pesnikova duša kakor na niti.

Njive vstajajo iz omame, topla luč od njih dehti. Preko čela mi cvet visi, mehko razcvitanje me objame. Tesnoba teče mi skozi grlo, je naslov drugega cikla. To so pesmi žalosti, tesnobe, zadržanosti.

Kakor stara, nenavita ura nebo visi težko nad nami... Čudno, kako strašno in globoko se je zajedel čas v Balantiča in v Hribovška. Sredi najbolj razbrdanega verza kakor jih več najdemo pri Balantiču, se pesnik potopi v žalost, kakor da vidi ničevost vesolja. Pri Hribovšku je isto, čeprav je bolj umirjen. Leta strahote so poglnele vanj svoje korenine in v njem ostale.

Se vodi, ki po žlebu se preteka, je znana k zemlji stvarjajoči pot, da ji odreši nespočeti rod. Bog ve, kje mene dobra gruda čaka.

Balantič in Hribovšek sta sli-bila v iskanju štrata. Ne samo, da sta živela v istem času, kakor je Balantič sanjal o Pokopališču na hribu, tako tudi Hribovšek po-je:

Ah, legel bom v razmočeno zemljo, da udje se ko roža mi odpro... da čuti v toplem vetru razcveto,

oči zaprli bom z ilovo prstjo. Strašna tragika naših mladih talentov v dobi groze je bila, da je tesnoba vseh ljudi, ki so trpeli, legla vanje, da so jo pestovali in opevali za vse. To velja za Balantiča in isto velja za Hribovška. Za hip samo so včasih ušli preko krvavega obzorja in videli nov in lep svet. Groza in trpljenje je oba potegnili spet v iskanje.

Po izrazni sili in strašnem vrenju je Balantič prekašal Hribovška. Pa vendar so pri Hribovšku pesmi, ki bodo z Balantičevimi nekoč našle mesto v slovenski antologiji lirike.

Balantič — vaški stražar, Hribovšek — domobranec. Smo v času, ko nekateri trdijo, da je to neumno poudarjati. Le zakaj naj

KULTURNA KRONIKA

bi bilo neumno? V njih pesmi je del naše zgodovine, bili so izpovedovalci naših čustev. Zakaj naj bi jim to odvzeli?

Naj nas koeksistenca nevtalirizira do zadnjega vlakna?

Opremo in lesoreze za zbirko je oskrbel Jure Vombergar, izdala in založila pa je zbirko Slovenska kulturna akcija v Buenos Airesu. Knjigo je v Clevelandu moč dobiti v Slovenski pisarni v Baragovem domu.

Uredniku in komentatorju dr. Tinetu Debeljaku gre vse priznanje. Rešil nam je spet čudovito lep drobec, misli iz srca mladega pesnika, ki trohni Bog ve kje.

Karel Mauser

Sladkor iz pese

BALTIMORE, Ma. — Nemški kemik Andreas Maggraf je že leta 1747 dognal, da je v pesi čist kristaliziran sladkor in da je tega mogoče izločiti.

IZ NAŠIH VRST

Pueblo, Colo. — Spoštovano uredništvo! Ker mi bo kmalu potekla naročnina za list, prilagajam denarno nakaznico v znesku \$16 za nadaljnje leto.

Da mi je list po volji, mi ne treba posebej poudarjati. Če bi mi ne bil, ga ne bi naročal. Je pa žal še veliko Slovencev, ki o njem nečjejo nič slišati. Pa zaradi takih bo Ameriška Domovina še vedno izhajala, dokler bo imela toliko vestnih naročnikov in toliko vnetih dopisnikov in delavcev pri uredništvu, katere prav lepo pozdravljam!

Pozdravljam pa tudi vse moje prijatelje in znance, ki list prejemajo in so raztreseni po vsem širnem svetu.

Bog vas živi prav vse!

Jože Skrjanc,
437 Collins Ave.
Pueblo, Colo. 81005

Bridgeville, Pa. — Spoštovano uredništvo! Najprej bodite vsi prav lepo pozdravljeni. Vesela sem bila Vašega obvestila in Vam takoj pošiljam 17 dolarjev za nadaljnjo naročnino.

Želim Vam zdravja in sreče in mnogo uspehov pri Vašem zasluznem delu.

Matilda Knez

Brewster, O. — Spoštovani! Prejela sem Vaše sporočilo, da mi bo zapadla naročnina. Prav lepa hvala za opomin. Sicer sem vedela, da mi bo naročnina ta mesec potekla, pa sem vseeno čakala na Vaše pismo in na kuverto z mojim naslovom. Nekako sem se odvadila pisanja, bolezen in izguba mojih dragih mi je odvzela spomin.

Ameriško Domovino zelo rada čitam, težko bi mi bilo brez nje, zato jo hočem imeti, dokler bom živa. Iz nje izvem mnogo novic z vsega sveta, ki me vedno zelo zanimajo.

Prav lepo pozdravljam vse čitatele lista, celotno uredništvo, posebno pa Mrs. Mary Debevec. Mrs. Marija Samsa

Nanaimo, B.C. — Spoštovano uredništvo! Ker mi je zapadla naročnina, bi jo rada obnovila prav za prvo obletnico smrti moje drage prijateljice pok. Pavle Car, katere je bila Vaša zvesta naročnica in katere me je tudi seznanila z Vašim listom.

Ameriško Domovino rada čitam in zadnje čase tudi bolj redno prihaja. Žal, da tu ni dosti Slovencev, da bi Vam lahko pridobila kakega novega naročnika.

Prilagam denarno nakaznico za polletno naročnino. Upam, da me ljubi Bog ohrani pri dobrem zdravju, da bom čez pol leta list lahko plačala še za naprej.

Najlepše pozdrave pošiljam Vam, spoštovano uredništvo, in vsem čitateljem Ameriške Domovine Vam vdana

Anna Blazich

JANEZ JALEN:

Ovčar Marko

POVEST

Nekdo je zakričal, Marko ni razločil kdo, ali Jok ali Lukež ali Joža: "Marko! Preveč ga nikar!"

"Če ga napol ubijem, bo še vedno premalo." Znova so zaplele klofute.

Zaskripala so vrata Podlipnikove koč, zarenčal in zalajal je Volkun in tek v mogočnih skokih naravnost, ne čez brv — Završnico je preskočil — pomagat gospodarju.

"Marko! Spusti ga, če ne ga bo pes do kosti obgrizel."

Marko je prepoznal Jokov glas, ki je bil ukazujoč. "Steci v koč. Jaz te ne bom branil. Druga pes ne bo poslušal."

Kakor bi ga bil s fračo vrgel je planil tretjine v koč. Še cokol, ki jih je zgubil med ruvanjem, ni utegnil vzeti s sabo. Volkun, ki ni mogel skozi zaprte duri do Tevža, je hotel vsaj cokle raztrgati, pa mu jih Marko ni pustil.

Marko je pobral korito, obul cokle in odšel domov. Ni se hotel z nikomer zaplesti v pogovor, čeprav so vsi dali prav njemu in nihče ne Tevžu:

"Sedaj bo menda dal tretjine mir."

"Če je pameten, ga bo dal."

"Škoda, da je tak, ko je dober pastir."

"Mater ima zanič. Misli, da mora sama vse požreti. Vsaj vse najboljše kose."

Pred Podlipnikovo koč je vsa blede sprejela brata Manica, ki je spustila Volkuna, da bi pomagal Marku, pa se je takoj prestrašila, da ne bi pes preveč popadel Tevža:

"Marko!"

Megla je zagnila vse vrhove in nastopila tako nizko, da se je zadevala ob vrh smreke pred rožinsko koč. Neradi so gnali ovčarje trope v zamegljene višine, pa — v nižinah je bilo popaseno in živina ne sme biti lačna.

Marko in Jok sta pasla blizu skupaj. Popoldne je pripasal na njima Mežkov Joža še Planjačev trop in potožil:

"Volk mi je odnesel psico."

"Živo?" se je začudil Marko.

"Živo. Druge ni v planini."

"Volk psice nikoli ne raztrga,"

je vedel Jok. "Volkulja jo je.

Volčiči ji odraščajo in ne shajajo več z mlekom. Sami še ne znajo loviti. Ziveti pa morajo."

"Ko bi vedel, kje ima skrit zarod?" je mikalo Marka.

"Najmanj uro daleč. Blizu volčine volkulja ne kolje, da ne izda mladičev."

Marka je premagalo. Urno je vstal in zamahnil z robevnico:

"Joža! Na sled me pelji. Greva z Volkunom za njo. Vidva pa pasita moj trop in ga priženita h kočam, če me prej ne bo nazarj."

Joža je pomišljal: "Če se volk ne loti psice, se tudi Volkun ne bo volkulje."

"Ne misli! Na življenje in smrt bo branila mladiče, da bosta pes in fant imela dovolj opraviti. Pazi, Marko!"

"Imam ostro nabrušeno robevnico."

"Pa srečno opravita!" —

Tako se je gnil Volkun po tuintam okrvavljeni sledi, da je bil Marko, ki se ni utegnil v goščavah izogibati vejam, ves stečen po obrazu. Oprčil je bil psa na konopec in držal oba konca, da bi ga lahko takoj sprostil.

Bojaželjno je poskočil pes in preden se je Marko zavedel, ali mu je ušel ali ga je sam spustil, je začel v globeli pod sabo togozno ravsanje in dračje je hreščalo, kakor bi skozi najbolj zarasel gozd podil Catež v divjem pogonu zverjad vsega Zavrh.

"Volkulja," Marko je hitel pomagat.

Volkulja in pes sta se preme-

tavala, zagrizena drug drugemu v gobec. Nihče ni hotel spustiti, najbrž bi tudi nihče ne mogel, čeprav bi rad.

Marko je zamahnil z robevnico. Volkuljine čeljusti so ohlapale; zadrgetala je nekajkrat in obležala v krvi.

"Volkun! Išči —! Išči —!"

Z gobcem pri tleh je kolobaril pes, švigal z ukrivljenim repom, pretikoval grmovje, postal za hip in lovil z nosom vonje.

Zarenčal je Volkun, zajokal je volčič.

"Volkun! Pusti!" V skokih je bil Marko pri psu. Ujel je dva zdrava volčiča, tretjega je, preden ga je Marko mogel rešiti, udušil Volkun.

Pri kočah so se vsi zbrali okrog Marka in občudovali okrvavljenega Volkuna; le Tevža nikjer ni bilo. Poklukar je s posebno naslodo odril volkuljo in mrtvega volčiča. Živa dva sta nerodno kobacala v praznem svinjaku. Manica se je poskušala s njima igrati. Vso noč sta ševala in Manici sta se smilila, ker nimata več mame. Tolažila se je, da Marko že ve, kaj je prav, Marko, ki je že večji kakor čisto velik in vse zmore.

Živina, ki je vohala bližino volkov, se je nemirno prestopala v stajah, v tamorih in hlevih. Krave so venomer mrčale in klicale teleta.

Manica, ki je prav za prav zaspala šele proti jutru, ko so planšarice že vstajale, se je prebudila. Spomnila se je osirotelih volčičev in prislunila. Nič več nista bevsala: "Ali so jih spustili? Ai so jih ubili?" Stekla je pogledat. Iz svinjaka je začula pridušeno revskanje. Stopila je na prste in opazovala skozi izbito grčo. Volčiča sta trgala odrto žival. Manica ni mogla verjeti, da bi jima bili vrgli kar celega jarca. Potem je z gnušom spoznala, da se volčiča samogoltno davita z mesom ubite volkulje, svoje lastne matere.

Otrok je ogorčen zacepetal z nogami: "Fej! Fej! Sram vaju bodi! Nehajta! Takoj nehajta! Če ne, spustim Volkuna k vama, pa bosta videla." Nič ni pomagalo. Manica je slišala, kako se še vedno volčiča prerivata okrog nagnusnega plena. Zasovražila je vse volkove.

Poiskala je brata: "Sram te bodi! Grd si, da veš."

Marko ji je komaj dopovedal, da ni on vrgel mladičem volkulje, ampak Poklukar.

"Dedec, grdi," se je hudovala Manica na Poklukarja: "Zato mu rastejo tako grde mustače, še bolj naj mu." In ni odnehala prej, dokler ni Marko z robevnico potegnil volkulje iz svinjaka. Volčičema je pa zagrozila, da jima nikoli ne bo prinesla jesti, četudi se z bevskanjem pretrgata.

Vrišč, katerega je dvignila Manica zaradi volkulje in volčičev, je utihnil, kakor bi ga bil odrezal. Vsi so se ozrli proti zgornjemu jezercu. Spoznali so Podlipnika. Ali je iz tal zrastel ali je z neba padel?

Od Ridovta na koroški strani so na vse zgodaj pretegnili konji njegove tri parizarje, da jih zvlečejo pred vročino na vrh Ljubelja. Miha je poslal v Trst, da pripelje že kupljeno žito in mu ukazal, da se mora do svete Ane vrniti, sam pa je obesil nabito polno torbo preko ramena, ogrnil ohlapno vozarski burnus in hitel z lahko nogo po stezi čez Zelenico, da čimprej vidi in obdari ženo Ančko, in še Cenečka, bodočega gospodarja.

Ko je odzdravil pastirjem in planšaricam, je mrko pogledal Marka:

"Kakšno crko pa prevlačuješ okrog koč?"

(Dalje sledi)

Society National Banka gradi nov urad v Solonu

Od leve na desno: Robert H. Kruse, solonski župan; Irving Distel, podpredsednik Society National Banke; in H. Robert Kohl, mestni inženir Solona, pri zasajanju prve lopate za poslopje nove podružnice Society National Banke v Solonu. Novi urad bo v Solon Square trgovskem središču.

CLEVELAND, O. — Nedavno je bila zasajena prva lopata za stavbo v Solonu, Ohio, v kateri bo nameščena nova podružnica Society National Banke, 21. po svojem številu. Slavnosti so prisostvovali predstavniki denarnega zavoda in krajevnih oblasti. Novi urad se bo imenoval Society's Solon Square Branch in bo obsegal 5,300 kv. čevljev površine. Urad bo imel 7 okenc za občevanje s strankami in obsežen prostor za posebne razgovore, ki jih bo mogoče voditi v udobju in nemoteno. Posebno okno bo omogočala opravljanje bančnih poslov neposredno iz avtomobila.

Notranjost urada bo okrašena po tradicionalnem načinu Society National Banke s svetlosivimi stenami, temno rjavimi zavesami, fino orehovino in temno rdečimi preprogami. Prostor z jekleno blagajno in vrednostnimi predali bo obložen z orehovim opažem. Stene bo krasila vrsta slik.

Načrte je izdelala arhitektska pisarna Schafer, Flynn, Van Dijk and Associates, gradi pa novo stavbo John G. Johnson & Sons Construction Company, za dekoracijo pa je odgovorna Irvin & Company.

Predsednik Society National Banke Mervin B. France je dejal, da je ustanovitev podružnice v Solonu znak zaupanja denarnega zavoda v rast tega predela. Omenil je, da je prebivalstvo v zadnjih 6 letih porastlo za 20%. Namen Society National Banke je nuditi temu področju in njegovemu prebivalstvu vse bančno poslovanje v skladu z modernimi potrebami in načinom našega življenja.

F. L.

Dr. G. E. Moore ne verjame v učinkovitost cigaretnih filtrov

BUFFALO, N.Y. — Dr. G. E. Moore je ravnatelj znanega državnega zavoda za študij rakastih obolenj v Buffalu. Njegovo ime je znano med strokovnjaki, zato je njegovo poročilo o cigaretnih filterih sprožilo živahno debato, omejeno zaenkrat samo na neposredne interese. Dr. Moore je namreč preiskal devet najbolj znanih vrst ameriških cigaret, ki imajo filtre. Dognal je, da preiskane vrste cigaret — navaja jih v svojem poročilu imenoma — propuščajo veliko več katrana in nikotina kot javnost misli. V par slučajih propu-

ščajjo celo več kot navadne cigarete brez filtra.

Dr. Moore bo preiskavanje nadaljeval.

Tobačne tovarne so na poročilo dr. Moora reagirale različno. Tiste, ki njihove cigarete propuščajo malo nikotina in katrana, so vesele, druge so pa v zadregi. Ali niso sploh dale nobenega komentarja ali pa trdijo, da so njihovi laboratoriji dognali čisto nekaj drugega.

Senator Magnuson, predsednik senatnega odbora za trgovino, je pa že stavil predlog, naj poročilo postane predmet senatnega zasliševanja. Obenem je vložil zakonski predlog, da naj bo na cigaretnih paketih jasno napisan odstotek katrana in nikotina, ki ga cigarete vsebujejo.

Problem katrana in nikotina v cigaretah je bil pa sprožen v napačnem času. Smo v volivni dobi in to ni prava prilika za take debate, čeprav jo bo kdo hotel izrabit.

Lunar Orbiter in Luna 11 se dobro razumeta

JODRELL BANK, Ang. — Ravnatelj observatorija v Jodrell Bank Bernard Lowell ima sedaj izredno zanimivo nalogo: opazovati mora istočasno kar 2 satelita, ki krožita okoli Lune, ameriškega Lunar Orbiter in rusko Luna 11. Lowell ima še to srečo, da mu zaenkrat vreme ne nagaja.

Ravno takrat, ko je ameriški satelit končal prvo svojo serijo filmov, ki jih je napravil čisto blizu Lunine površine, menda s precejšnjo srečo, je začel pošiljati slike na zemljo ruski satelit Luna 11. Lunar Orbiter je sedaj prešel na nove naloge. Bo filmal pojave, ko niso zvezani z podrobnim opazovanjem Lunine površine. Kakšne posle bo vršila ruska Luna 11, v observatoriju še niso mogli ugotoviti. Razviti tudi niso še mogli slik iz podatkov, ki so jih dobil od Lune 11. Ker je Luna 11 še enkrat težja od Lunar Orbitra, mislijo, da ima še posebne naloge kot na primer morebitni pristane na Luni ali poskus vračanja nazaj na zemeljsko površino.

Življenjska doba Lunar Orbitra je preračunana na pol leta, bo torej še dolgo krožil okoli Lune, ako se mu ne zgodi kaka nesreča.

Islamski kralji snujejo blok islamskih držav

Najbolj se žene za ustvaritev takega bloka savdski kralj Fejsal.

TANGER, Mar. — Odkar je prišel egiptovski Naser s svojim arabskim socializmom in nacionalizmom iz mode, se muslimanski kralji trudijo na pobudo savdskega kralja Fejsala, da bi osnovali muslimanski blok. V ta blok naj bi prišle vse dežele, kjer živijo muslimani. Fejsal je to idejo prodal najprej iranskemu šahu, ki se je tako vnel zanj, da jo je šel prodajat celo Titu v Beograd. Šah je šel potem na obisk v Maroko h kralju Hassanu II., ki je idejo toplo pozdravil. Sedaj bo šel tja tudi savdski kralj Fejsal.

Optimisti mislijo, da bi bilo v bloku lahko vključeno 600 milijonov muslimanov. Kaj naj bi jih pa razen vere vezalo, si je težko predstavljati. Kako naj imajo na primer muslimani, kjer vladajo kralji, in muslimani pod komunističnimi diktaturami, skupne politične cilje?

To je najbrže dalo Titu povod, da je iranskega šaha samo poslušal. Hoče še preje zvedeti za mnenje svojega prijatelja Nasera. Sicer pa Tito nima trenutno nobenega vidnega muslimanskega komuniste na zalogi, da bi ga pošiljal na muslimanske konference. Za takega delegata bi se na konferencah bolj zanimale organizacije muslimanskih beguncev kot muslimanski diplomate. To pa gotovo ne bi bilo Titu po volji.

Johnson ne bo proti vsem republikancem

WASHINGTON, D.C. — Tekom svoje zadnje poti po državah Nove Anglije je predsednik ZDA L. B. Johnson pokazal precej očitno, da v volivni kampanji ne bo trdo nastopal proti republikancem, ki podpirajo v Kongresu njegovo politiko. Tekom svojega obiska v državi Maine je bil poln hvale za sen. Margaret Chase Smith, ki v glavnem podpira njegovo politiko, četudi je republikanka.

Italijanska sodba o Kitajcih in Vietnamu

WASHINGTON, D.C. — Neke italijanski vojaški strokovnjak, ki je prepričan, da hočejo rdeči Kitajci položaj v Vietnamu le izrabit, ne pa sami poseči v boj, je položaj tam takole označil:

"Severni Vietnamci dajejo za vojskovanje kri, Rusi orožje, Kitajci pa članke v Ljudskem dnevniku!"

Prizrenska UDBA odgovorna za osem umorov

BEOGRAD, SFRJ. — Časopis je poročal, da je v Prizrenu na Kosovem polju tajna policija ubila ali je vsaj odgovorna za zločin — 8 civilistov, med njimi 4 učitelje in 16-letno dijakinjo. Glavno odgovornost za zločin nosi neki policijski major. Sodnija ga je sicer obsodila na 8 mesecev zapora, toda UDBA je posredovala, da zločinec ni nikoli odsedel svoje kazni.

Še dosti petroleja

OKLAHOMA CITY, Okla. — Sodijo, da se skriva petrolej v naši deželi pod nekako enim bilijonom akrov površine.

Moški dobijo delo

Vozniki taksijev

Iščemo voznike za Euclid,

Richmond, Willowick.

Poln ali delni čas.

Slovenski lastnik.

VILLAGE CAB

26700 Highland Rd.

HI 2-6000

(172)

— Prvi radijski prenos zvone nja znanega Big Ben v Londonu je bil leta 1923.

Zenske dobijo delo

Wanted
COOK from 1 P.M. to 8 P.M.
also WAITRESS
SORN'S RESTAURANT
6036 St. Clair Ave.
EN 1-5214

(x)

Assistant bookkeeper
High School Graduate, AA
Student, Typing, Full Benefits,
\$70 — 100 a week.

OHIO FURNITURE CO.
6321 St. Clair Ave.
EN 1-5016 — Mr. Louis

(x)

MALI OGLASI

Naprodaj
Skoraj nova dvodružinska duplex hiša blizu E. 260 St., 6-6, \$36,900.

Čista, dobro ohranjena dvodružinska, 5-7, blizu Lake Shore Blvd. \$24,500.

Velika zidana Colonial hiša na London Rd., blizu St. Clair Ave., okraj določen za male trgovine. Pripravno za beauty shop, itd. \$21,500.

UPSON REALTY
499 E. 260 St. RE 1-1070

(170)

V najem
4-sobno neopremljeno stanovanje s kopalnico, plinski furnez. Vprašajte v trgovini na 1193 E. 60 St. ali kličite HI 2-2009 po 6. uri zvečer.

(170)

Sobi oddamo
Oddamo dve lepi, čisti in mirni opremljeni sobi na lepem kraju na Bonna Ave. Za pojasnila kličite EN 1-5015.

(168)

V najem
4 neopremljene sobe v st. clairski slovenski naselbini. Upokojenci in odrasli imajo prednost. Vprašajte na 5512 Carry Ave.

(171)

Rabljeno pohištvo naprodaj
2 omari, \$5 vsaka, tapetiran stol \$5, otroški voziček \$8, mali plinski štedilnik \$8, kuhinjska garnitura \$15. Kličite EN 1-0823.

(169)

V najem
6-sobni duplex, 3 spalnice in kopalnica zgoraj, plinski furnez, na 980 E. 77 St. Najemnina \$65. Odrasli imajo prednost. Kličite 431-3237.

(169)

Hiša naprodaj
V bližini cerkve Marije Vnebovzete, zelo čista in v dobrem stanju. Ima 4 spalnice. Cena zmerna. Kličite 752-2414.

(x)

Iščemo stanovanje
Iščemo 4 ali 5 sob v najem v okolici fare sv. Vida. Kličite 431-8108.

(170)

Lot naprodaj
Prodamo lot na Goller Ave., v Euclidu. Kličite 481-0400.

(169)

Naprodaj
Rabljen Tappan plinski štedilnik, zelo zmerna cena. Kličite UT 1-3282.

(170)

Za spretnega
E. 51 St. — St. Clair Ave., licencirana 3-družinska, 3-3-5, dolg lot, dobra oddaja. Dajte ponudbo.

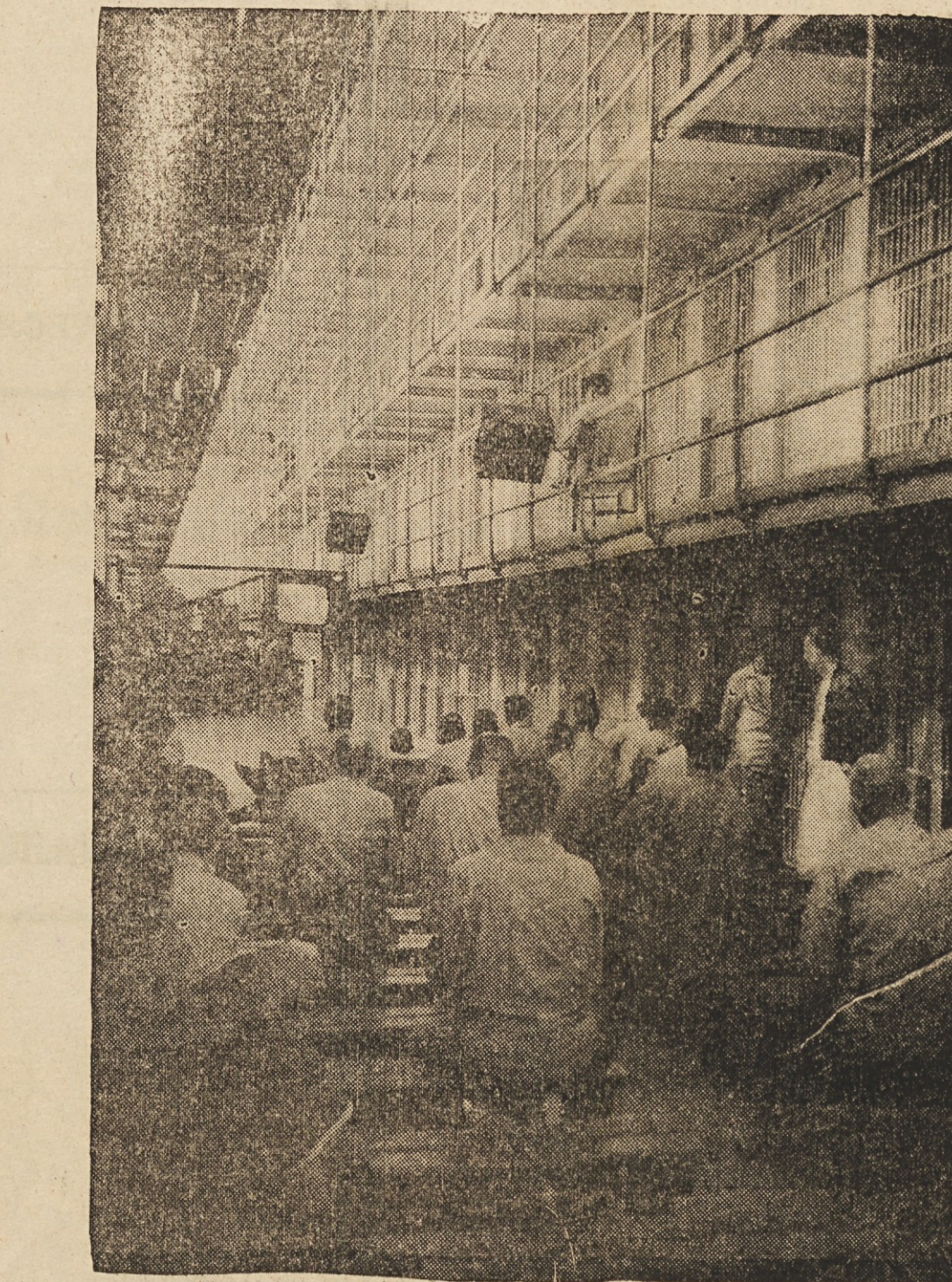
MAINLINE REALTY
1191 E. 79 St.
HE 1-8181 Realtor AC 1-9381

Hiša naprodaj
Zidana z aluminijasto oblogo, enodružinska, 7 sob, 3 garaže, preproge, pri E. 200 St. na lepi ulici. Prodaja lastnik. Kličite 531-5483.

(1,2,8,9 sept)

Išče sobo
Moški išče sobo, spodaj, mogoče s hrano, v Euclid ali Collinwood. John Kern, 22450 Tracy Ave. 732-9585.

(170)

PROGRAM PO ŽELJI VEČINE — V San Quintinu ni več tako dolgočasno; Na razpolago je več nočnih zabavišč in krajev za razvedrilo. Med drugim tudi prostor na sliki, kjer je mogoče gledati televizijske sporede po izbiri večine gledalcev.

TRYGVE GULBRANSEN

DEDIŠČINA GOZDA

Da, seveda je bil nekega večera spregovoril one besede, ki so združile Daga in Adelajdo, bilo pa je tudi edino, s čemur je posegel v življenje svojega sina.

Med očetom in sinom je ležala globoka, nepremostljiva plahost. V letih, ko je Dag doraščal, je bila njegova mati neprestano zaposlena z gospodinjstvom in skrbjo za naselbino, oče pa se je ves čas toliko ukvarjal z denarnimi zadevami, da je bil za vso svojo okolico — tudi za sina — čisto slep.

Tako je bil Dag navezan sam nase in nihče na svetu ni vedel, kaj razgibava njegovo najtišjo notranjost. Po naravi je bil molčeč kakor njegovi predniki in gozd in samota ga nista napravila zgovornejšega. Stari ni vedel, koliko je bil opazil njegovo trdoto v denarnih zadevah in kaj si je mislil o njej, prav tako pa tudi ni vedel, če se je njegov

sin zavedal, da se njegov oče tako malo zanima zanj.

Tako se je kljub njegovi gotovosti godilo očetu Dagu kakor marsikomu na svetu — če se je že kje počutil negotovega, potem pred svojim najbližjim. In če je v svojih poslednjih letih smatral, da je njegova naloga, kar najbolje spoznati svojo okolico in ji kar moči pomagati — je bil njegov sin zadnji, katerega se je domislil.

Odkar pa je bil župnik izrekel one besede o majorju, je tudi on uvidel, da vsi ljudje potrebujejo opore, in njegove samoobtožbe so ga končno opozorile, da je v njegovi bližini človek, ki ima pravico do njegove pomoči.

Mladi Dag ni mogel o tem niti slutiti, pa tudi vedel ni, kakšne notranje boje je njegov oče doživljal v temi čisto v njegovi bližini in kako pogosto se je v poslednjem trenutku ustrašil pogovora med štirimi očmi. Pred enajstimi leti se je njegov oče zadnjikrat udal želji, da bi se približal sinu. To je bilo spomlad po Terezini smrti — in s seboj je vzel stotnika Klingeja, da bi ne bil z Dagom sam. Oče Dag se ni mogel spomniti, da bi tekom dveh desetletij govoril s svojim sinom na samem, razen tu pa tam o vremenu in sličnih stvareh.

Dag je še vedno čepel pred ognjem opirajoč brado v roke. Enkrat ali dvakrat je bil pogledal k očetu in nato v nebo, če morda oče ni tam opazil kaj izrednega. Večerni veter se je bil nekoliko polegel, toda zdaj pa zdaj je mrzlo zapihalo okoli skale in iz gozdov in od Skarfjela so prihajali zamirajoči glasovi in upadajoče šumenje.

Oče Dag je vrgel v ogenj nekaj trsk in gledal, kako so se prižgale in kako se je dim izgubljal v temi. "Ali si letos že videl medveda?" je končno vprašal.

Zdelo se je, da sin pomišlja. "Ne, letos še ne, opazil sem samo njegove sledove. In spodaj pri vodi je videl enega ribič Borre." "Los si to jesen upa daleč ven," je menil oče Dag.

Sin ga je naglo pogledal. Kaj mu je oče tako tesno sledil, da je opazoval zgodbo z losom v močvirju?

"Kamor koli človek pride, naleti na sveže sledove." Tako je oče Dag govoril o vsem mogočem, toda vselej je dolgo trajalo, predno se je česa domislil; in sina ni pogledal — strmel je le v ogenj, v tla ali proti goram, najpogosteje pa v nebo, kjer so se zvezde vedno bolj gostile.

Oče in sin sta poiskala še več smrekovega zelenja in tudi zanj

pripravila ležišče, in zdaj sta ležala zleknjena, Dag obrnjen proti steni, stari proti kamnu, na katerem je bil sedel. Nahrbtnik sta položila pod glavo, puški v dosegu roke in tako sta strmela v ogenj.

Dolgo sta ležala tiho, ko je prišel oče Dag z opazno negotovim glasom: "Gotovo si slišal ali pa opazil, da sem bil zelo trdmož pri svojem poslu, v svojem pravu in sličnem — prej nekoč. Pri tem pride človek iz tira. Nekaterim ljudem nič ne zadošča, dokler ne pridejo na zemljo, toda smisel življenja gotovo ni v tem... Pokazati moraš, da imaš srce — če hočeš sam najti mir. Nekoč boš prevzel veliko odgovornost, takrat ko boš prišel za menoj — na krmilo. In takrat se boš moral paziti hinavcev in zahrbtničev, ki hočejo živeti le na račun drugih; če pa se kdo trudi, potem mu moraš pomagati."

To in še marsikaj drugega je povedal stari Dag.

Dag je sprva ležal nepremično, ne da bi ga pogledal. Ko pa je opazil, kaj oče misli, je njegovo lice potemnelo in guba v njem je postala vidnejša. Toda zdelo se je, da je na pol poti odprnila v trd, nenaraven smeh. Vsa njegova zunanost je pričala, da je o vsem tem že zdavnaj imel svoje mnenje.

Vso noč je mrzlo vleklo okoli skale in na spanec ni bilo moči misliti. Proti jutru se je veter z mrzlimi sunki okrenil proti se-

veru in zgoraj v skalnih razpokah in krivenčastem drevju, ki je viselo čez prepade, je pričelo tuliti.

Stari se je premražen dvignil. Prepoten je bil legel in se je ponoči gotovo prehladil. Odkasljaj se je in obračajoč hrbet sinu, si je nadel nahrbtnik in puško in rekel hripavo sinu: "Poizkusiti se moraš... sprijazniti... z Adelajdo."

Dag je sedel in dolgo strmel za očetom, ki se je počasi toda z gotovostjo spuščal po strmini do poti in potem na njej izgubil.

10

Po noči na Skarfjellu se je stari vrnil šele pozno ponoči naslednjega večera domov. Bil je

V BLAG SPOMIN
PRVE OBLETNICE SMRTI
NAŠEGA LJUBLJENEGA
SOPROGA-OČETA IN
STAREGA OČETA

ANTHONY VRH

ki je umrl 2. septembra 1965

Truplo Tvoje zemlja krije,
v temnem grobu mirno spiš,
srce Tvoje več ne bije,
bolečin več ne trpiš.

Nam pa žalost srce trga,
solze lijo iz oči,
dom je prazen in otožen,
ker Te več med nami ni!

Grob je že preraščen s travo,
sveti mir je vse okrog,
Ti pa spavaš pod zavetjem,
nad Teboj je ljubi Bog.

Zaljujoči:

PAULINA — soproga
TONY — sin BETTY — snaha
DEBORAH — vnukinja
Cleveland, 1. septembra 1966.

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznanjamo, da je dne 1. avgusta 1966 v Gospodu preminula naša ljubljena mama

Antonija Tomazic,

Bila je rojena v Trstu 8. julija 1889. V Ameriko je prišla leta 1912. Pokopali smo jo dne 4. avgusta 1966 na pokopališču Kalvarija. Iskreno se zahvalimo Rt. Rev. Msgr. Louis B. Bazniku, ki je daroval slovesno pogrebno sv. mašo v cerkvi sv. Vida ter opravil pogrebne svete obrede v Grdinovem zavodu in ob grobu, Rev. Jošt Martelancu, ki je pokojni podelil sv. zakramente in Rev. Cimpermanu, ki jo je obiskal v bolnišnici. Hvaležni smo Grdinovemu pogrebniemu zavodu, ki je skrbno uredil vse pogrebne priprave in odlično vodil pogrebni spreved. Prav lepa hvala članom in članicam društva Slovence št. 1. SDZ in Podružnice št. 50 SDZ, ki so počastili preminulo svojo sočlanico, zlasti, da so molili skupni sv. rožni venec ob krsti v Grdinovem pogrebniemu zavodu. Prisrčna hvala vsem, ki so darovali za sv. maše, poklonili cvetje in vence in dali na razpolago avtomobile za spreved, kakor tudi vsem, ki so prišli kropiti, bili pri sv. maši in pri pogrebu. Hvala za vse izraze sožalja.

Ljubljani mami naj Vsemogočni nakloni rajsko veselje.

Zaljujoči:

hči EDITH in zet RAY BRADAC

Cleveland, 1. septembra 1966

NISO VELIKE — Jezero Titicaca v Peruvanskih Andih je najvišje veliko jezero na svetu. V njem je mogoče vloviti do 45 funtov težke postrvi, pa tudi kot sardele majhne "boga", kot jih drži v rokah domačin, stoječ na svojem splavu.

dobro volje kakor človek, ki je izpolnil neko dolžnost, katere ga je bilo dolgo strah. Ko se je bil v svoji spalnici preoblekel, je

sedel v veži h kaminu in pil vroč punč. Navdajal ga je občutek, kot bi mu nočni hlad iz hribov še tičal v udih. Zato je se-

del tesno h kaminu, v katerega je naložil cel kup bukovih drv. (Dalje prihodnjič)

8
STEKLENIC

Ni zastavnine •
Ni vračanja

Stroh's
spada tja,
kjer je veselje...

...Kjerkoli se ljudje zabavajo, najdete z ognjem varjeno Stroh's pivo v priljubljenih kartonih z 8 steklenicami, za katere ni potrebna zastavnina ne vračanje. Ko boste šli prihodnjič v veselo družbo, vzemite s seboj več takih kartonov z 8 steklenicami Stroh's piva. Edino ameriško z ognjem varjeno pivo.

Stroh's

The Stroh Brewery Company, Detroit 26, Michigan

Z OGNJEM VARJENI OKUS

NAROČITE SI

DNEVNIK

AMERISKO DOMOVINO

NAJVEČJI

SLOVENSKI

DNEVNIK

NAROČAJTE

TISKOVINE PRI

AMERISKI DOMOVINI

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

PORTER WANTED

Light duties for drive-in restaurant.
Gd. Salary. Steady work.
MC DONALD'S DRIVE-IN
6900 Ogdon Avenue, Berwyn

(168)

Experienced

CAKE BAKER &

DECORATOR

CO 7-2120

(168)

HOUSEHOLD HELP

ELDERLY WOMAN to care for 2 children 15 & 10 yrs. Live in. Own room & Board. Salary. No Sat. or Sunday work. SP 4-2843

(168)

FEMALE HELP

PRESSER—Woman wanted for 40 hr. wk. in Arlington Hts. Dry Clnr. to oper. coat former & part-time wool press. Very good earning poss. Exp. pref. but not nec. An Equal Oppty. Empl. Phone CL 5-3855 Ask for Mr. Fry.

(169)

REAL ESTATE FOR SALE

GLENVIEW BY OWNER

6 rm. brk. bi-level, gar. fin bsmt. s&s, w-w crptg. lovely residential area. Nr. schls. & trans., Mid. 20's. 724-7872

(168)

HICKORY HILLS BY OWNER
5 rm. stone & frame. 3 bdrm., 1½ baths, gas ht. mod. kit. bit-in range & stove, w-w crptg. approx. 1 acre. Nr. everything. 3 impr. adj. lots. Will sell separate. 9000 S. 83rd Ave., GA 3-5177.

(170)

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

PRODUCTION WORKERS

Hiring now for male production workers on all shifts. Good salary and working conditions. Benefits.

Apply Personnel Department

RAND McNALLY & CO.

601 Conkey

Hammond, Ind.

(167)

RAILWELD UNIT

No Experience Necessary We Will Train — Ages 20-60
Now forming crew to handle all operations on continuous welds of R.R. tracks. Men with ability as:

CRANE OPERATORS, CRANE HELPERS, GRINDERS, LABORERS.

Call Ray Pierce 547-7087 or report to Butt Weld Plant.

C.&N.W. R.R., Proviso Yard, Mannheim-rd. nr. St. Charles-rd.

Enter thru piggy back on Lake St.

(168)